

Universiteit
Leiden

The Netherlands

Understanding coercive nuclear reversal dynamics: a comparative case study of US coercive diplomacy against the nuclear programs of Iran, Libya, and South Africa

Ndzana Ndzana, J.Y.

Citation

Ndzana Ndzana, J. Y. (2024, April 25). *Understanding coercive nuclear reversal dynamics: a comparative case study of US coercive diplomacy against the nuclear programs of Iran, Libya, and South Africa*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3748164>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3748164>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

SAMENVATTING

Dit proefschrift richt zich op het identificeren van bevorderende omstandigheden voor dwangdiplomatie (coercive diplomacy) in de context van nucleaire proliferatie. Aan de hand van de ervaringen van de Verenigde Staten met Iran, Libië en Zuid-Afrika onderzoeken we de drijvende factoren achter de uiteenlopende en paradoxale resultaten van dwangdiplomatie in deze landen. Onze keuze voor deze casestudies is gebaseerd op de verschillende stadia van hun nucleaire programma's ten tijde van confrontatie met de Verenigde Staten en de aard van de eisen geformuleerd door de dwingende partij in relatie tot de bilaterale relaties van de betrokken partijen.

We stellen dat een partij zijn nucleaire (wapen-)programma kan opgeven onder dwangdiplomatie als aan twee voorwaarden is voldaan: de dwingende partij benut de zwaktes van de doelpartij en als de dwangarbeider blijkt geeft van de motivatie om een aanhoudende campagne te voeren om zijn doelwit te dwingen zijn kernwapenprogramma op te geven. De interacties tussen de Verenigde Staten en elk van de genoemde doelen bieden inzichten in het verbeteren van dwang, zowel theoretisch als praktisch.

Onze benadering is theoretisch geïnspireerd door de wisselwerking tussen binnenlandse politiek en internationale druk. We benadrukken de cruciale rol van binnenlandse actoren bij het verlichten of verhogen van de systemische druk met betrekking tot de nucleaire programma's van de doelwitten. We bouwen voort op neoklassiek realisme en process-tracing om deze dynamiek te beschrijven en om causale verbanden tussen oorzaak en gevolg te ontrafelen. We versterken de relevantie van onze bevindingen door gebruik te maken van een structuurgerichte vergelijkende methodologie en triangulatie van primaire en secundaire bronnen.

Onze bevindingen ondersteunen de hypothese van het aandrijfeffect van binnenlandse variabelen in relatie tot externe druk. We identificeren vergelijkbare en diverse mechanismen in onze drie casussen, wat ons helpt de juistheid van onze initiële hypothese te verifiëren en de relevantie van onze onderzoeksstrategie met betrekking tot de complexiteit van dwangdynamiek in het non-proliferatie domein te bevestigen.